

Aguirre dedica una novel·la al bon periodisme clàssic

L'escriptor i historiador banyolí va guanyar el premi de novel·la Valldaura-Memorial Pere Calders 2012 amb 'La cortina de saca', una història ambientada a Banyoles l'estiu del 1933

Miquel Aguirre, d'esquenes a l'estany de Banyoles
Foto: XAVIER P REZ.

“El periodisme permet desplegar moltes coses: la curiositat, però també el compromís i la valentia en la defensa de determinades causes. Per això crec que el periodisme és una gran professió, si el periodista sap fer bé la seva feina”, diu Miquel Aguirre (Banyoles, 1964) per introduir la seva última novel·la, La cortina de saca, guardonada l'any passat a Cerdanyola del Vallès amb el 18è premi de novel·la Valldaura-Memorial Pere Calders i editada pel Servei de Publicacions de la UAB, dins la col·lecció Gabriel Ferrater.

La novel·la d'Aguirre comença quan Baltasar Huerta, un jove periodista barceloní, viatja a Banyoles l'estiu del 1933 per passar-hi les seves primeres vacances laborals, poc després d'haver entrat a treballar en la redacció d'un diari. “És un passerell que no sap res de la vida. Algú li diu que a Banyoles trobarà pau i tranquil·litat. En canvi, hi trobarà una ciutat sacsejada per les tensions polítiques i socials dels temps de la República, un any abans dels fets d'octubre del 1934. I a Banyoles també coneixerà un periodista de raça, vinculat al sector moderat de la premsa anarquista, amb el qual descobrirà el periodisme de veritat. És la metàfora de la cortina de saca, que cal traspasar per veure què hi ha al darrere”, explica Aguirre, que recorda que, en els anys trenta, Catalunya va viure una època culturalment i periodísticament “molt potent”, que va escapar la Guerra Civil. Fent referència a aquest passat brillant, Aguirre també fa una reivindicació del “vell” ofici de periodista en el món actual, “en aquest moment de crisi i desaparició de mitjans, en què qualsevol persona, fent quatre tuits, ja es creu periodista”.

Miquel Aguirre coneix bé el món de la comunicació, ja que ha treballat com a gestor cultural i guionista de ràdio i també ha col·laborat amb diversos mitjans escrits, com ara El Punt. Després d'haver quedat dos anys finalista del premi de novel·la curta Just M. Casero (el 1996 i el 1998), l'any 2000 va publicar la seva primera novel·la, Després del tro (Proa), ambientada a l'Euskadi contemporani. Han passat tretze anys entre la primera i la segona novel·la de l'autor banyolí, però ara mateix ja n'està acabant una altra. “Ara sé que per escriure es necessita temps. Abans escrivia molt a raig, però amb els anys he arribat a la conclusió que el més important en una novel·la és la reescriptura.”

Banyoles, bon escenari Miquel Aguirre, que actualment viu a Sant Feliu de Guíxols, ha desplegat una important activitat com a historiador local del Pla de l'Estany, uns coneixements que també ha utilitzat a La cortina de saca per reforçar la versemblança del relat.

Tot i que, en el tram final, la novel·la fa un salt en l'espai i en el temps, a l'exili de Prada de Conflent, Banyoles és l'escenari principal de la novel·la. “Banyoles és un gran escenari, per la gran quantitat de personatges singulars que hi ha. Volia escriure una història que tingués Banyoles com a escenari i necessitava un protagonista que es mirés la ciutat des de fora, amb el prisma d'un foraster que es pensa que arriba a una localitat balneari i s'hi troba una ciutat aspra i dura.”

Després de les presentacions de la novel·la a Banyoles i Girona, dijous vinent l'historiador Àngel Jiménez la presentarà a la biblioteca pública de Sant Feliu de Guíxols (19 h).

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-03-2013 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/627040-aguirre-dedica-una-novel·la-al-bon-periodisme-classic.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss